

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ



Obsah:

- **Co se dělo:** Byli jsme na letošním Pochodu pro život str. 7
- **Co se dělo:** Ministrantské setkání – Svatá hora str. 8
- **Co se dělo:** Štola v Alcaza ru a svatý Ivan? str. 9
- **Co se dělo:** Arcidiecézní pouť za duchovní povolání str. 11
- **Co se dělo:** Májové zpívání na hřbitově...str. 11
- **Svědectví:** Izrael, zaslíbená země str. 12
- Jad Vašem str. 13
- Denní modlitba Církve – co je co? str. 16
- **Píšete nám:** Postřehy z Dobříše aneb Město s kolíkem str. 17
- **Ze života svatých** Sv. Justin str. 19
- **O našem nejstarším písemnictví** Zavítaj, Duše Svatý str. 19
- **FCH Beroun** Stacionář svaté Anežky pro seniory str. 20
- **Modlitba měsíce:** za

Příprava...?

Tuto neděli (31.5.) budeme prožívat slavnost Seslání Ducha Svatého a s ní spojené udílení svátosti biřmování 15 kandidátům, se kterými jsme se na tento den připravovali prakticky již od začátku letošního roku. Aniž bych hodnotil samotný průběh přípravy a stav připravenosti jednotlivých biřmovanců, prakticky to znamenalo 5 měsíců, kdy jsme byli společně v kontaktu, kdy jsme probírali různá témata týkající se života z víry, života s Bohem a v Církvi.

Podobně probíhají ve farnosti i další přípravná setkání:

- příprava dospělých (katechumenů) na křest (1-2 roky, někdy i déle!)
- příprava dětí k prvnímu svatému přijímání (cca 2 měsíce)
- příprava rodičů na křest dítěte (2-3 měsíce)
- příprava snoubenců na přijetí svátosti manželství (cca 3 měsíce, někdy i déle)

....

Je zajímavé, že se poměrně často setkávám (alespoň u některých) s překvapením, že je vůbec nějaká příprava nutná a že by měla trvat „tak dlouho“. Zvláště specifické je



redakční archiv










to např. u snoubenců, kteří spolu 3-4 roky manželsky žijí. (Zde si občas i sám kladu otázku, co by vlastně mělo být obsahem našich setkání..?)






V běžném praktickém životě přitom nikoho nepřekvapí, že je např. nutné se i řadu let připravovat na své budoucí povolání. Všem je zřejmé a samozřejmé, že pro dosažení určitých cílů musí člověk vynaložit nemálo úsilí, času, a často i nemálo peněz.

Je mi někdy velmi líto, když od příchozích nakonec slyším: „Když je to tak, pane faráři, tak to zkusíme jinde, kde s tím nebudou dělat takové 'cavyky'!“ Dokonce mi byl již několikrát za vypuštění přípravných setkání nabídnut nemalý finanční úplatek! Že to pak někdy v životě dopadá, jako když člověk sedne za volant bez předchozí autoškoly, je nabitelní. Zamýšlím-li se přitom sám nad sebou, mám naopak pocit, že jsem stále na tolik věcí nepřipraven. Někdy prostě lidem nerozumím. Čas přípravy (na cokoli) totiž vždy vnímám jako velký dar i jako velkou příležitost k osobnímu růstu, prohloubení vztahů, třibení myšlenek, proměnu srdce, nalezení podstatného... Nakonec i celý náš pozemský život je „přípravou na život věčný“.





J. Pecinovský

Zprávy z farnosti


-  **První pátek v měsíci – 5. června.** Mše svatá začíná v kostele sv. Jakuba v 18.00 hodin, po ní bude následovat adorace před Nejsvětější svátostí oltářní. Od 17.00 hodin je též možné v kostele sv. Jakuba přijmout svátost smíření.
-  **Slavnost Nejsvětější Trojice.** Na neděli 7. června připadá liturgická slavnost Nejsvětější Trojice. Všechny bohoslužby budou dle obvyklého nedělního pořádku.
-  **Mše sv. pro děti – 9. června.** Srdečně zveme všechny naše malé, menší a nejmenší spolu s rodiči. Mši svatou v úterý 9. června od 18.00 hodin v kostele sv. Jakuba bude doprovázet kytarová kapelka a nemůže chybět ani malinké překvapení pro příchozí děti.
-  **Slavnost Těla a Krve Páně – 11. června:** V den slavnosti bude mše svatá: v Loděnicích v kostele sv. Václava v 17.00 hodin
-  **Slavnost Těla a Krve Páně, 1. svaté přijímání dětí.** V neděli 14. června při bohoslužbě od 9.00 hodin v kostele sv. Jakuba půjdou čtyři děti naší farnosti k prvnímu svatému přijímání. Z tohoto důvodu budeme slavit liturgickou slavnost Těla a Krve Páně v Berouně právě vtuto neděli.
-  **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.** Na pátek 19. června připadá liturgická slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Mše sv. bude v den slavnosti v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin.
-  **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele.** Ve středu 24. června budeme prožívat liturgickou slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Mše sv. bude v den slavnosti v kostele sv. Jakuba od 8.00 hodin.
-  **Poutní slavnost ve Svatém Janu pod Skalou.** V neděli 28. června budeme ve Svatém Janu pod Skalou slavit poutní slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Mše sv. s liturgií této slavnosti bude v místním kostele od 10.00 hodin.
-  **Změna v pořadu bohoslužeb v Loděnici – 28. června:** Z důvodu poutní slavnosti ve Svatém Janu pod Skalou se v neděli 28. června bohoslužba v Loděnicích **od 10.00 hodin nekoná!**


-  **Slavnost sv. Petra a Pavla.** Na pondělí **29. června** připadá liturgická slavnost apoštolů sv. Petra a Pavla. Mše sv. bude v den slavnosti v kostele sv. Jakuba od 18.00 hodin.
-  **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 14.6. a 28.6. od 10.00 do 10.30 hodin v přízemí fary v Berouně.
-  **Sbírky na potřeby arcidiecéze:** V **neděli 17. května** proběhla sbírka ve prospěch arcidiecéze. Naše farnost na tento účel přispěla 4.057,- Kč.
-  **Letáček „Nedělní liturgie“:** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum “Nedělní liturgie”, kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
-  **Sčítání věřících:** V neděli 19. dubna proběhlo i v naší farnosti „sčítání věřících“ (či přesněji účastníků bohoslužeb). Čísla jistě nejsou to nejdůležitější, navíc o velikonočním oktávu evidentně někteří pravidelní návštěvníci bohoslužeb chyběli. Přesto, spíše pro zajímavost, je výsledek sčítání následující:
- | | |
|--------------------------------------|---------------------------------|
| Beroun: 205 | Svatý Jan pod Skalou: 25 |
| Loděnice: 63 (z toho 12 Vráž) | Chýňava: 19 |
| Králův Dvůr: 48 | Nižbor: 19 |
| Tetín: 46 | |

Celkem tedy bylo v naší farnosti na nedělních bohoslužbách **425 věřících**, v roce 2004 byl počet 422).


-  **Setkání ministrantů** se uskuteční v sobotu **13. června v Hostíně u Vojkovic**. Srdečně zváni jsou všichni ministranti (kluci cca od 9 do 15 let). Začátek v 10.00 v kostele. Program: Návčik liturgie, mše sv., přednáška, oběd, hry, soutěž, fotbálek. Předpokládaný konec v 16 hodin. S sebou ministrantské oblečení, sportovní oblečení, 50,-Kč na oběd a 50,- Kč cestovné. Bližší informace P. Benedikt Hudema (tel: 724 209 774) a Alois Vašků (do 11.6. tel.:602 129 195).
-  **Akce pro starší ministranty** (od 15 let) **od čtvrtka 4. června do neděle 7. června v cisterciáckém klášteře Heiligenkreuz** v Rakousku nedaleko Vídně. Plánujeme výlety do okolí, fotbálek atp. Předpokládaná cena do 2 tisíc Kč. Bližší informace P. Benedikt Hudema (tel: 724 209 774).
-  **Setkávání maminek:** Milé maminky, milé děti! Přijďte mezi nás - scházíme se pravidelně jako celý loňský rok - každou **středu od 9.00 hodin** na farní půdičce - a rádi vás mezi sebou uvidíme☺. Rozhodnete-li se přijít, neváhejte kontaktovat Leonu Kopačkovou na tel. 732 508 097 a pro informaci zkuste případně juknout na www.beroun.farnost.cz **LK**
-  **Pozvánka na pouť ke kapličce „U tří habrů“ 13. června 2009:** Na svátek sv. Antonína z Padovy v sobotu 13. června 2009 bude slavnostně požehnána znovuobnovená kaple zasvěcená zmíněnému světcí. Program pouti začne **ve 14 hod.**, kdy po slavnostním požehnání vystoupí děti Základní školy ve Vysokém Újezdě, zahraje trumpetistka Miloslava Razáková z Tachlovic, na veselou notu zahude kapela Tachlovická šestka a v neposlední řadě budou připraveny stánky se suvenýry a s občerstvením. **Poutní místo U tří habrů se nachází v lese mezi Loděnicí a Vysokým Újezdem (na zeleně značené turistické trase).** Jednoduše se tam dostanete od ranče U Kotvy (“koňské výběhy” nad loděnickou vápenkou), kde lze i parkovat a odtud po “hlavní” lesní cestě proti proudu


potůčku do mírného kopečka asi 1,5km. Malou kapličku, altánek pro poutné a studánku jak z pohádek nemůžete minout. -iv-


 **Pout' ke sv. Ivanovi Českému.** Jeho Blaženost metropolita Kryštof, spolu s Besedou pravoslavné mládeže, srdečně všechny zvou na pout' ke **sv. Ivanovi Českému** do Svatého Jana pod Skalou v sobotu **27. 6. 2008** sv. liturgie k počtě svatého poustevníka začíná v **11⁰⁰ hod.** Pro poutníky z Prahy a okolí odjezd vlaku směrem Beroun v 7.26 hod. z Praha – hl. nádraží a v 7.34 z Praha – Smíchov. Ve stanici Srbsko je v 8.11 hod. Vladyka Kryštof začíná pout' na kole v 7.00 hod. z konečné tramvaje č. 22, 25 – Bílá Hora. **Těšíme se se všemi na shledanou!**

 **Galerie v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně.** V sobotu **2. 5.** v 16.00 se v Galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně koná vernisáž výstavy obrazů příbramské výtvarnice Milady Mojsejové-Volákové, cyklus obrazů a kreseb je věnován vězňům svědomí. Výstava je jako obvykle přístupná s průvodcem v rámci tetínského prohlídkového okruhu. Kdybyste se tomu chtěli věnovat širě, vznik a osudy obrazů přiblíží autorka, tel. 606 944 294.


Z vikariátu

 **Vikariátní konference.** V úterý **16. června** se v Úhonicích uskuteční setkání kněží našeho vikariátu. Mše svatá, při které se budeme modlit zvláště za farnosti našeho vikariátu, začíná v místním kostele v 9.00 hodin.


 **Kněžské svěcení.** V sobotu **20. června** v katedrále sv. Víta, Vojtěcha a Václava přijme při slavnostní bohoslužbě od 10.00 hodin z rukou pražského arcibiskupa Miloslava kardinála Vlka kněžské svěcení jáhen MUDr. Jiří Korda. K účasti na slavnostní mši svaté a ke společným modlitbám za naše kněze jsou všichni věřící upřímně zváni.


 **Františkánský klášter v Hájků.** **13. 6. sobota** mše sv. v 10.30 “**k svátku sv. Antonína**” - celebruje: P. Marek Pučalík O.Cr., **27. 6. sobota** mše sv. v 10.30 “**Rozloučení se školním rokem**” - celebruje: P. Vladimír Slámečka OP. Kontakt: Františkánský klášter v Hájků, Červený Újezd 43 - pošta Unhošť 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

 **Varhany a barvy: improvizace na přání posluchačů.** Římskokatolická farnost Praha-Bohnice zve na další koncert z cyklu *Kulturní osmičky* na Praze 8, který se koná 8. června 2009 od 19:30 ve farním kostele sv. Petra a Pavla. Koncert nese název "Varhany a barvy" a půjde o varhanní improvizaci na přání posluchačů. Účinkuje Vladimír Jelínek.

Skauti

 Schůzky **dívčího kmene: SVĚTÝLKA** - *čtvrky* 16.00-18.00 hodin pod vedením Veroniky Rejskové a Dominiky Kodrasové. **SVĚTLUŠKY A LASIČKY** - *pátky* 16.00-18.00 hodin pod vedením Marie Stielové a Kristýny Kodrasové.

 Schůzky **chlapeckého kmene: VLČATA** každý *pátek* od 16.00 do 18.00 hodin. **OCELOTI:** Budeme se scházet ve *středu* od 16.00 do 18.00 hod. **ROVERSKÉ** schůzky se konají každý *sudý týden ve čtvrtek* od 18.00 do 20.00 v klubovně na faře. Jsi vítán. **Frantič, tel: 605 983 228**



19. 6. Středisková rada

Červen - předtáborová schůzka s rodiči!

Fotky tábořiště naleznete na www.ran.rajce.net

Skautský letní tábor 18. 7. - 1. 8. 2009

(Odevzdání přihlášky se zálohou **500 Kč** a vyjádřením lékaře do **konce května!**)

Místo konání: **Na Pelechu**, obec Milín – **Stěžov** (část obce), okr. Příbram;

GPS: 49°39'13.3"N, 14°5'47.135"E (přibližné souřadnice)

Cena tábora: **2800 Kč** (registrovaný člen střediska), -500 Kč (záloha) =2300 Kč (doplnění celkové částky); 3500 Kč (neregistrovaný čl.stř.), -500 Kč (záloha) =3000 Kč (doplnění celkové částky); 2000 Kč/os. R&R, -500 Kč (záloha) =1500 Kč (doplnění celkové částky); **1500 Kč/os.** (Světýlka), -500 Kč (záloha) =1000 Kč (doplnění celkové částky)

Záloha: !!! 500 Kč - nutno odevzdat s přihláškou do konce května 2009!!!!

Platbu sníženou o zálohu nutno uskutečnit do **25. června 2009**, těmito způsoby:

- hospodářce střediska **Marii Hlaváčkové** (tel.č. 724 220 642)
- v KMS – **Lence Čaplové** (tel.č. 724 768 464)
- na **účet** střediska (variabilní symbol první část r.č. dítěte) č. účtu: **164 329 638/0300**

Pozor: Jelikož se nám každý rok stává, že někdo nezaplatí v termínu bez předchozí dohody, je pro letošní rok zavedeno penále z prodlení. **V případě nesplacení do 25. 6.2009, bude k ceně tábora přičítáno penále 300 Kč !**

Lékařské potvrzení, které jste odevzdali s oficiální přihláškou, může být i to, které použijete pro školu v přírodě apod. Má platnost 12 měsíců.

Všichni činovníci (pracovníci střediska) jsou dobrovolníci. Činnost pro děti vykonávají ve volném čase. Proto prosíme, abyste se snažili o maximální dodržení termínu. Usnadněte nám tak práci a ušetříte čas, který bychom chtěli věnovat přípravě tábora, a ne vymáhání přihlášek, peněz apod..V případě nemožnosti dodržení termínu nás o tom informujte.

S přáním krásného dne a dobré spolupráce za všechny činovníky

Hanka Burešová – Hanýsek, vedoucí střediska



Letem světem - Izrael. Tentokrát se můžete těšit do Svaté země s berounskými poutníky! **Ve středu 10. 6. 2009 od 17,45 hodin.**

Schůzka členů K-klubu, sdružení, které si klade za cíl podporovat a připravovat společné volnočasové aktivity farních rodin, je naplánována na 4. 6. 2009 od 20h. Na programu bude ohlédnutí za uskutečněnými akcemi v minulém roce podle zápisu z minulého setkání (Farní společenský večer s plesem 2008, Mikuláš Loděnice 2008, Maškarní Eldorado Jarov, Jarní-farní oheň Loděnice, Májový výlet a každoměsíční "datapromítání" Letem světem..) a návrh programu na další školní a liturgický rok.

FARNÍ CHARITA BEROUN

*** FARNÍ CHARITA BEROUN vyhlašuje výběrové řízení na pozice:**

1. sociální pracovník/pracovnice - práce na plný úvazek ve Stacionáři sv.Anežky pro seniory v Berouně. *Požadujeme:* VOŠ/VŠ vzdělání, trestní bezúhonnost, příjemné vystupování, kladný vztah kseniorům, praxe výhodou.


2. vedoucí denního centra pro osoby bez přístřeší práce na poloviční úvazek v Komunitním centru v Berouně. *Požadujeme:* VOŠ/VŠ vzdělání, trestní bezúhonnost, organizační schopnosti, schopnost vést pracovní tým, praxe v sociální oblasti s cílovou skupinou výhodou.


3. sociální asistent ve službách pro osoby bez přístřeší - práce na plný nebo částečný úvazek *Požadujeme:* SŠ vzdělání, trestní bezúhonnost, dobré komunikační schopnosti, spolehlivost, zvládání zátěžových situací a ochotu k dalšímu vzdělávání, praxe výhodou.


V případě zájmu zašlete svůj životopis do 7. 6. 2009:

ad1. zájemci o práci ve stacionáři mailem na adresu stacionar@charita-beroun.cz popř. poštou na adresu: Stacionář pro seniory, Pražská 108, 266 01 Beroun 3. Bližší informace na tel: 311 613 612 Mgr. Hana Fibingrová.

ad2,3. zájemci o práci ve službách s osobami bez přístřeší mailem na adresu fchberoun@seznam.cz, popř. poštou na adresu: Farní charita Beroun, Seydlovo nám. 24, 266 01 Beroun Bližší informace na tel: 311 622 422 Martina Mossóczy výběrové Řízení proběhne v červnu 2009; předpokládaný nástup: 1. ve stacionáři od 1.7.2009 2,3. Ve službách pro osoby bez přístřeší od 1.8.2009

 **Lochovické kejkle:** Akce Lochovické kejkle je fantasy festival s charitativním účelem - veškerý zisk půjde na klub Betlém. **Kdy:** Akce se bude konat v sobotu **13. 6. 2009** v Lochovicích, pro nedočkavé tu ale je už v pátek od 20:30 průvod účastníků Lochovicemi. **Kde:** Jak již název napovídá, za Lochovickými kejklami můžeme zamířit do Lochovic. Od vlakového nádraží i autobusové zastávky budou směrovky na samotné místo konání.

 **Veřejná sbírka Pokojíčky na podporu azylového domu pro matky s dětmi v tísni v Lochovicích.** Veřejná sbírka Farní charity Beroun „Pokojíčky“ je od 13. 9. 2008 zapojena do DMS. Vaše dary využijeme na vybavení budoucího Azylového domu svatého Josefa pro matky s dětmi v tísni. Na podporu našeho projektu odešlete dárcovskou **SMS ve tvaru DMS POKOJICKY na telefonní číslo 87 777**. Cena DMS je 30 Kč, veřejná sbírka Pokojíčky obdrží 27 Kč. Více informací najdete na www.darcovskasms.cz. Fórum dárců spustilo společně s mobilními operátory novou službu pod názvem **DMS Roční podpora**. Tato služba funguje na stejném principu jako standardní dárcovská SMS. Pomocí této služby mohou dárci pravidelně v průběhu roku přispívat menšími finančními částkami vybrané neziskové organizaci. Pokud byste měli zájem podpořit naši sbírku touto formou, je postup jednoduchý. **Dárce zašle SMS-ku ve tvaru DMS 2008 POKOJICKY na telefonní číslo 87 777**. Každý měsíc po dobu jednoho kalendářního roku Vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč. **Konto této sbírky, na které je také možno přispívat, je 0400642379/0800.**

 **Klub Betlém** vás zve na vernisáž výstavy keramiky v **pátek 5.6.2009 17 hodin** zámek Hořovice **výstava bude přístupna do září 2009**









Zprávy odjinud



Adorace za povolání v kostele sv. Ludmily V kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech se v pátek **5. června 2009** koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech, která je zakončena slavnostní mší sv., které bude předsedat biskup Karel Herbst. Společnou adoraci povedou křížovníci a sestry voršilky. Adorační den se koná vždy první pátek v měsíci. Je

zahájen mší svatou v 7.30 hodin, po ní následuje celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od 15.30 hodin vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hodin.

-  **Pout' rodin na Svatou Horu u Příbrami** se uskuteční v sobotu **6. června 2009**. Hlavní poutní bohoslužba, kterou bude celebrovat Mons. Aleš Opatrný, začne v 11:00. Následovat bude doprovodný program (beseda s Mons. Opatrným na téma "Odvahe žít rodinu", hry a další aktivity pro celou rodinu).
-  **Augustin jako filozof a obhájce křesťanské víry** Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského zve na přednášku P. Mgr. Jana Koblížka na téma "Augustin jako filozof a obhájce křesťanské víry", která se uskuteční **6. června 2009** v 16:30 hodin v kostele sv. Karla Boromejského v Praze (Vlašská 36).
-  **Představení komunity Cenacolo** Marie a Eva z italské komunity Cenacolo navštíví 8. června Karmel Edith Steinové v Praze. V rámci pravidelného pondělkového programu Karmelu budou vyprávět o svých svědectvích a o komunitě Cenacolo, která pomáhá ohroženým dětem. Program začíná v 19.00 mší svatou v kapli kláštera Karmelu Edith Steinové v Praze (Jinonická 22).
-  **Výročí posvěcení kostela sv. Alžběty ve Kbelích** V neděli 14. června 2009 v 9.00 hodin se koná slavnostní mše svatá u příležitosti 5. výročí posvěcení farního kostela sv. Alžběty v Praze-Kbelích. Hlavním celebrantem bohoslužby bude kardinál Miloslav Vlk.
-  **Setkání křesťanské aktivní mládeže** 20. června 2009 se bude konat 4. ročník sportovní akce SKAM v Praze 9 - Dolních Počernicích. Jedná se o turnaj, na který jsou pozvána družstva z celé České republiky. Soutěžit se bude ve třech různých disciplínách: fotbalové utkání (pro chlapce), volejbal (pro dívky) a florbalový turnaj (pro dívky i chlapce). Jednotlivci se mohou také zúčastnit atletických závodů. Pro všechny soutěžící a návštěvníky bude připraven bohatý doprovodný program, mimo jiné rocková mše nebo večerní překvapení.
-  **Katolická charismatická konference** Jubilejní dvacátý ročník Katolické charismatické konference se koná v termínu 8.-12. 7. 2009 v Brně. Letošní motto zní: "Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!" (Mt 14,27) Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Vojtěch Cikrle a náměstek primátora města Brna MUDr. Daniel Rychnovský. Katolickou charismatickou konferencí organizuje v České republice od roku 1989 hnutí Katolická charismatická obnova. Jedná se o čtyřdenní akci duchovně formačního charakteru, určenou nejen pro členy a sympatizanty tohoto hnutí, ale i pro křesťany jakékoli spirituality i pro tzv. hledající.

Co se dělo: **Byli jsme na letošním Pochodu pro život**

Letošní pochod se vydal od dominikánského kostela sv. Jiljí v Husově ulici v Praze, kde byla předtím sloužena mše svatá. V kázání se P. Marek Dunda z Vranova nad Dyjí odvolal na Pastýřský list Českých biskupů o bioetických otázkách z října 2008, ve kterém mimo jiné vyzvali nás věřící, „abychom uplatňovali svou občanskou zodpovědnost při vytváření veřejného mínění a spravedlivých zákonů, abychom se nestali spoluviníky“.

Letos nás bylo asi 1500. Zvláště milý a nadějný byl velký počet mladých lidí a rodin s dětmi - věkový průměr mohl být odhadem kolem třiceti let. Celý průvod později sahal z Ovocného trhu



Les křížů zaplnil náměstí... 2x foto autor

přes Celetnou a Staroměstské náměstí až na Malé náměstí a svým tichým a spořádaným průběhem přitahoval pozornost prakticky všech kolemjdoucích. Mnozí z nás nesli bílé kříže, které velmi výmluvně doplňovaly klidné modlitby růžence, žalmů a litaní.

I novináři, kteří si o Pochodu pro život přišli udělat představu, vypadali opravdu pohnutě. Transparenty v průvodu říkaly (i v angličtině pro cizince), že zabití nevinného nemůže být nikdy opravdovým řešením a nemůže přinést pravý pokoj.

Celý pochod vyvrcholil u sochy svatého

Václava na Václavském náměstí modlitbou. Bylo nesmírně působivé, když jsme na prostranství před sousoším klečeli, zvláště děti vedle svých rodičů a společně prosili Boha za obrácení celé naší společnosti. Na závěr byl pochod zakončen zpěvem starobylého Svatováclavského chorálu, státní hymnou a požehnáním. Po oficiálním ukončení bylo ještě veselo, neboť se člověk mohl setkat s řadou známých. Konec konců bylo tu i 13 účastníků náležitých berounské farnosti. Na příští Pochod pro život 25. března 2010 zveme už teď všechny farníky z Berouna, abychom se společně zastali bezbranných, o kterých Ježíš říká: "Cokoliv jste udělali jednomu z těchto nejmenších, mně jste udělali."

Ivan Lebar



Pochod pro život nepostrádal berounské!

Co se dělo: Ministrantské setkání – Svatá hora

Ministrantská setkání jsou vždy každou druhou sobotu v měsíci. Konají se na různých místech. Byli jsme již např. na Tetíně, v Kolíně, v Novém Strašecí, několikrát v Praze atd. Scházíme se vždy ministranti z různých farností. Začínáme mší svatou, potom následuje přednáška na nějaké téma a test. Po obědě téměř pokaždé hrajeme fotbal.

Poslední ministrantské setkání se odehrálo na Svaté hoře v Příbrami, kde byla arcidiecézní pouť za kněžská a řeholní povolání. Setkání začínalo jako vždy mší svatou. Po mši svaté jsme měli rozchod, byl to vlastně čas



Po mši se P. Benedikt a P. Marek ujali ministrantů. av

na oběd. Potom jsme měli krátkou přednášku o kněžském semináři. Po přednášce nám otec Benedikt rozdál papíry a začínala hra, která byla o Svaté Hoře. Rozdělili jsme se do skupinek a plnili úkoly. Když nějaká skupinka měla hotovo, tak šla na křížovou cestu. Poté jsme dostávali ceny podle toho, jak kdo uspěl ve hře. Na Svaté Hoře se nám moc líbilo. A už se těšíme na příští setkání, které bude u otce Benedikta v Hostíně u Vojkovic (farnost Neratovice).



Ministranti s kardinálem Vlkem foto av Daniel Průša, ml.

Co se dělo: Štola v Alcazaru a svatý Ivan?

Ano, přiznávám raději hned na počátku, název je schválně “poněkud” zavádějící, jelikož chce přilákat Vaši pozornost. Poustevník Ivan, původem prý z Chorvatska, samozřejmě působil ve Sv. Janu a pokud na konci 9. století někdy docházel po proudu potoka Kačáku až k říčce Mži - Berounce (legenda vypráví o jeho setkávání s knížetem Bořivojem z nedalekého Tetína...), rozhodně tam ještě nebyly vyhloubeny tyto lomy a štoly... V sobotu 23. 5. ale jistou souvislost vytvořil lid kostelní berounský a neratovický, který tentokrát vyjel “z chrámů” opatřen cyklohelmami, cykloúbory, bicykly a požehnáním P. Benedikta Hudemy, našeho oblíbeného kněze, který obě farnosti spojuje - z Berouna odešel do Neratovic, odkud přišla nám berounským pozvánka: *Rodiny s převážně malými dětmi tentokrát vyrážejí na cyklovýlet přímo z Berouna v k dětem přítulném terénu po břehu Berounky do Hostími, dále do Svatého Janu a posléze zpět na Alcazar a Srbsko...* To by byl hřích se nepřidat, když to máme u nosu. (Řekli jsme si my... To už máme stokrát projeté, řekli si logicky ostatní, ale berounskou čest přece jen zachovaly zástupci tří rodin z Loděnice, Jarova a Rudné a jedné berounské, zato evangelické☺). Ne, omlouvám se Vám, tyhle narážky už vás všechny musí štvát a tak asi vím, čím to bude, že jsme poslední dobou všude skoro sami...☺). Po páteční přivalové sprše - svatý Petr zřejmě



Požehnání na startu

foto av

vyslyšel prosby zahradníků a trochu zalil - jsme se obávali počasí, nicméně v sobotu bylo víc než krásně (opálené brýle na obličejích jsou toho skromným důkazem). Neratovických dojelo k berounskému nádraží asi 8 rodin většinou se třemi dětmi, dvě nás cestou ještě doháněly... (Zda prý také máme v Berouně rodiny, které nikdy nedorazí včas?☺ Ne, to my ne!☺) Do Jána jsme i s výpravou začínajících cyklističek přibyli za míň než hodinku a P. Benedikt, který nás dojel svým čtyřkolým ořem (Málem "prohrál" sázku, kdo tam bude z Berouna dřív☺...) provedl výpravu zdejším chrámem Narození Jana Křtitele a svatoivanskou jeskyní, než věren své rychlosti a nezdolnosti zase odspěchal na jakousi akci zpět do své farnosti. Neratovičtí nemohli vynechat výstup ke křížku - čtyři odvážlivci (dva od nás!) pod křídly/pedály dřívějšího neratovického faráře P. Semely to vzali kolmo. (Nemyslím kolmo vzhůru, ale vzhůru na kolech. Od výstupu je prý bolely především ruce, jak kola cestou vzhůru tlačili do příkrého kopce i jak se snažili přemluvit cestou dolů brzdy, aby ještě chvíli vydržely...) My jsme naopak výstup ke křížku vynechat mohli, neb už jsme tam párkrát byli, že? Šetřili jsme totiž síly na další cestu ve společnosti množství silně nestabilních dětí mezi auty výletníků na silnici z Jána do Hostími. Naše kolona byla zřejmě posílena pelotonem andělů strážných (To je vedle helmy základní vybavení každého cyklisty na úzké silnici kolem Jánu...), neboť se nikomu nic nestalo, bez větších zranění jsme zdolali i cyklostezku přes Hostím až do Srbska, kde jsme si v prvním kempu dali párek, hranolky, zmrzku či pivo. (Nikdo se ani nesmýkl na kamenech pod skálou horolezců, mé malé škobrtnutí se nepočítá - odjakživa mám problém se koly trefit do úzkého místa, tak dlouho se toho bojím, až... Měla bych se připočítat k těm nestabilním.) Jakmile jsme obnovili energii a zregenerovali uši (hostinský s vyzáží štíhlejšího Hlinomaze s hlasem stokrát znásobeným každou hotovou objednávkou oznámil až na druhý břeh Berounky: "Dvakrát hraanoolkyyy s keečuupeeem!"), dojeli jsme si ještě zpět na Alcazar pro porci dobrodružství pro děti i tatínky. Kromě šplhu po přístupných skalkách a průlezných štoličkách nás neratovický pořadatel Marián Cúth vzal do štoly (na všech koncích zabetonované!), kde za dvěma rohy už nebylo bez baterky vidět vůbec nic. Ač jsme se neměli nikoho držet a vyzkoušet si, jaké je to být úplně sami ve tmě, mačkala jsem prsty mladšího syna jako klíště ve snaze vypadat, jako že ho utěšuji, ale: "Mami, máme se puustiiit!" Posléze jsme měli my dospělí poslepu hledat jakékoli dítě a to mi starší synek naopak usnadnil - měl v kapse zapnutý mobil... Narazila jsem ovšem dříve na jiné dítě a poslušně zakřičela "Mám!, ale nevím koho!". Na konci mé ruky se ozvalo - "Máš Markétku!" Tak jsem poprvé v životě měla holčičku (kdo by to náhodou ještě nevěděl - máme 4 syny). Pak už jsme ujížděli po břehu Berounky zpět domů. Slunce hřálo, miminkům drncaly hlavy o sedačky, inline bruslaři se nám trochu pletli a říkali, že se jim pleteme, zkrátka idyla. Díky za krásný výlet. Neratovickými tomu Velkému Pořadateli!



Místo posledního odpočinku...

foto av

-iva-

Co se dělo: Arcidiecézní pouť za duchovní povolání

Slunce svými hřejivými paprsky zalévalo celý areál Svaté Hory, nejnavštěvovanějšího poutního místa v Čechách, v sobotu 9. května, kdy se zde konala arcidiecézní pouť za duchovní povolání. Od ranních hodin panovala optimistická nálada, přibývali poutníci, a tak už ranní mše sv. v bazilice Nanebevzetí Panny Marie se sloužila před zcela zaplněným chrámem. Nebylo zde místo volné, a tak mnozí poutníci v pohodě prohlíželi areál, sledovali modlitby růžence nebo adorovali na nejrůznějších místech. Dlouho před hlavní bohoslužbou, která začínala v 11 hodin venku mezi ambity, byla nejen obsazena četná sedadla, ale i okolní prostory. Všichni sledovali dlouhý průvod ministrantů, kněží s kardinálem Miloslavem Vlkem a biskupy mons. Václavem Malým i mons. Karlem Herbstem, kteří se ubírali k místu bohoslužby. Arcibiskup Vlk celebroid slavnou bohoslužbu, která směřovala v modlitbách za povolání ke kněžství a zasvěcenému životu s tématem "Důvěra v Boží iniciativu a lidská odpověď". Program pouti odpoledne pokračoval besedou s panem kardinálem, generálním vikářem a bohoslovci i májovou pobožností



Ze slavné mše na Svaté Hoře

foto L. Fričová

My, berounští farníci, jsme s radostí viděli a zdravili P. Josefa Pecinovského, P. Benedikta Hudemu i další kněze, kteří u nás působili jako P. Libora Bulína, P. Michala Němečka, P. Petra Boušku i P. Krzysztofa Drzazgu.

-vac-

Co se dělo: Májové zpívání na hřbitově ☺

Nějak jsme letos nestihli farní prvomájový výlet a tak místo na svátek sv. Josefa dělníka jsme vás s jazykem na vestě pozvali k tradiční malé procházce s kulturním koncem (vyložte, si jak chcete) alespoň na konci května, tedy poslední májovou sobotu. Poslední tři roky tento výlet spojujeme s loděnickým pěveckým sborem Comodo, které se postaralo právě o onu hudební tečku: V prostoru zdejší hřbitovní kaple zaznělo několik spirituálů, tradicionálů i duchovních písní z obvyklého "comodového" repertoáru - It's me - česky znáte jako To já, ó Pane můj, stojím tady v modlitbách..., ruská modlitba Těbě pajo..., Syiahamba - tradicionál z Lesotha "Kráčíme ve světle Boha" apod. Comodo (latinsky "Pohodlně") je zajímavé uskupení. Ač složeno ze zpěváků kostelních i nekostelních, většina repertoáru je chrámová. Především proto, že nás spojuje touha zpívat spirituály a ty už zpodstaty názvu jsou "jasné"... Nyní zkusíme zase Truvéřskou mši od Petra Ebena... Taková malá radost - pohoda. Společný výlet farnosti a sboru je také takovou malou pohodovou radostí a věříme, že se líbil i všem zúčastněným. Děkujeme všem, kdo nás podpořili svou účastí a především děkujeme za velkou ochotu vedoucímu restaurace Obecná škola Michalu Šedivému, který nás (ač zde tento

víkend bylo plno akcí) jako vždy umístil do milého malého salonku v přízemí restaurace. Společné posezení s obědem či večeří - to je jedna z lákavých atrakcí pro naše děti. Pro starostlivé rodiče malých neposedů stolujících mezi mnoha



Kaplička sv. Maxmiliána v areálu hřbitova ve Svatém Janu **foto av**

křehkými sklínkami, dlouhými ubrusy v dosahu nenechavých ruček a "jakoživými" kroketami, které se výborně hodí k hodu kamkoli, už pohled na tuto část výletu kolísá mezi atrakcí a adrenalinem směle se rovnajícím výstupu na skálu u křížku. Ale dobré jídlo všechno spraví... No tak Májovým výletům i do budoucna zdar! **-iva-**

Svědectví: Izrael, zaslíbená země

Historie dýchá z každého kousku této krajiny. Tady to všechno začalo, tady můžeme listovat Biblií stránku po stránce, Starým i Novým zákonem... Tady se to všechno stalo... Touto zemí procházely dějiny... Země patriarchů, proroků i velkých izraelských králů. Země Mojžišova, Izákova a Jákobova. A především země Boží. Hospodin ji zaslíbil svému vyvolenému národu – a také ho do ní přivedl. Země Ježíšova - narodil se tu, žil, chodil po ní se svými učedníky. Je tu nejposvátnější místo všech křesťanů – chrám Božího hrobu, místo Ukřižování. Minulost je přítomná na každém kroku, biblické starověké památky střídají helénistické a římské, raně křesťanské stavby i křížácká opevnění. Svatá země židů i křesťanů.

Země - kvetoucí zahrada. Určitě hlavně v Galileji. Kolem Jordánu a Genezaretského jezera. Ale i všude tam, kde je voda. Kolem všech pramenů a vodopádů ostrůvky zeleně. Palmové háje, fíkovníky, olivy, právě kvetoucí jedlé kaštiny. Pečlivě obdělávané broskvové sady, plantáže banánovníků. Koruny pomerančovníků současně kvetou i nesou plody. Některá pole jsou už posekaná – právě proběhla první sklizeň... Zářivé barvy subtropických divoce rostoucích bylin a keřů. Květiny



Hora TaBor

foto L. Fričová

neznámých jmen se střídají s rostlinami pěstovanými i v našich zahradách, jenomže tady jsou větší, zářivější a voňavější. Pocit, že je jaro, léto i podzim současně, protože všechno kvete a všechno zraje. „*Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, tě uvádí do dobré země, do země s potoky plnými*

vody, s prameny vod propastných tůní, vyvěrajících na pláni i v pohoří, do země, kde roste pšenice i ječmen, vinná réva, fíkoví a granátová jablka, do země olivového oleje a medu, do země, v níž budeš jíst chléb bez nedostatku, do země, ve které nebudeš postrádat ničeho.“ (Dt 8,7-10) „Já ho totiž uvedu do té země, oplývající mlékem a medem, kterou jsem přísězně slíbil jeho otcům...“ (Dt 31,20)

Světlo. Průzračné nebe i zamlžené dálky, to podle toho, jestli zrovna máme výšku nadmořskou či „podmořskou“... Světlo, slunce, jas nad obzorem, třpyt vodních ploch. Bělostná města září do dálky. Bělostná jsou proto, že jsou vystavěná z kamene, převážně bílého vápence. Kdyby se večer po krátkém soumraku nerozprostřela noc se zářivým měsícem a hvězdami, vypadala by ta země jako utkaná ze samého světla.

Voda! Každý pramínek a pramen, každý vodopád, řeka Jordán, každá sprška deště, který jsme tu vůbec nezažili, je důvodem k radosti, protože slunce je tu palčivé a žhavé. Půda je úrodná, ale jen voda znamená život. Měli jsme dojem, že zavlažovací systém vede snad ke každé rostlině. „Přejdi Jordán, řeku všech nadějí,“ vybavila se mi několikrát známá (poněkud neliturgická) melodie, kdykoli o té jediné pořádné izraelské řece padla zmínka. I tu jsme viděli na vlastní oči, i když bohužel ne ve skutečném místě Ježíšova křtu.

Lidé. To je složitější. Zdejší obyvatelé. Židé, kteří šli v celých zástupech v sobotu ke Zdi nářků. Muži i ženy v tradičních oděvech, s typickými pokrývkami hlavy. Celé rodiny jdou do synagogy, otec v čele. Ale také muslimové, třeba velmi mladé dívky, školačky i studentky, z nichž byly vidět pod závojem pouze krásné mandlové oči. Také jsme viděli v Nazaretě křesťanské děti i s učitelkami, asi školku; hrály něco jako Zajíčku v své jamce. A v Jeruzalémě muslimské děti, které nešly do školy v pátek, zato v sobotu a v neděli ano. Židovské děti, které mají volno pro změnu v sobotu. Celé třídy židovských školáků i



Oltářní kámen v chrámu Agonie, Jeruzalém LF

studentů v jeruzalémském památníku holokaustu, podivně vážných a zamlklých. Dům arabských katolických skautů, náhodně objevený v jeruzalémském Starém Městě. Davy poutníků z různých zemí světa i jiní návštěvníci. Třeba potkáte francouzské skauty a zjistíte, že nemusíte umět jejich řeč, protože společnou řečí je stisk levé ruky a pozdrav je také všude stejný. (Funguje to – osobně jsem vyzkoušela!) Poutníci klečící v chrámu Božího hrobu i v dalších svatých místech...



Bude-li mi jítí údolím stínu smrti... foto L. Fričová

Hory, poušť a vádí – vyschlá koryta řek, kterými se valí voda jen v zimním období dešťů. (Kolem jednoho vádí v horách pouště jdeme cestou, po které putovala Svatá rodina a později i Ježíš s učedníky z Jericha do Jeruzaléma, a ve stejných místech před námi ožívá i příběh o milosrdném Samaritánovi.) Jericho, nejstarší město na světě. Koupání v Mrtvém moři, jež se v hebrejštině jmenuje Yam ha-Melah, moře Soli, nebo také Yam ha-Mavet, moře Smrti. A také nádherně zelená hora Tábor, vypínající se nad krajinou jako zvon.

Nádherné chrámy, naše vlastní mše svaté v češtině i v latině na místech, kde to všechno začalo. Předsedají naši tři kněží, P.Benedikt, P.Libor a P.Hynek, střídají se. Nikdy mě nenapadlo, že budu jednou číst první čtení v Nazaretu (trochu se mi chvěje hlas), že tady budu předzpěvovat žalmy, např. na hoře Blahoslavenství. Mše svatá za moji maminku ve Svaté zemi... Jeruzalém – nádherný pohled na město! Místa spojená s Kristovým působením, s jeho posledními dny. Ztišení a modlitby v chrámu Božího hrobu, kam přicházíme s pokorným srdcem a s posvátnou úctou. Někteří z nás i každý den na pátou hodinu ranní, kdy se chrám otvírá, protože tou dobou je tu ještě pokoj a klid - zástupy poutníků (i turistů) tudy začnou proudit až později. Nepopsatelný pocit, když se na kolenou blížíme ke Kalvárii. Tady jsi, Pane, trpěl i pro moje hříchy... Tady se stala ta největší událost vdějinách lidstva...

Různé významné památky. Návštěva jeruzalémského památníku Jad Vašem, neobvyklá cesta Chizkijášovým vodovodním tunelem. A všechna místa, po kterých chodil Pán Ježíš se svými učedníky. Plavba po Genezaretském jezeře (a také koupání v něm). Starobylé řecké kláštery v horách. Jsme opravdu tady! Jsme tady, putujeme touto zaslíbenou zemí a na každém kroku si uvědomujeme, proč je zaslíbená a požehnaná! Vzpomínám na první informaci o této naší pouti asi před rokem. Vzpomínám, jak jsem prosila Pána: „Dovol mi navštívit tvoji Svatou zemi...“ Prožili jsme tu osm krásných dní, dnes jsme naposledy vysypali písek ze sandálů...



Skalní dóm na chrámovém pahorku *foto L. Fričová*

Touha navštívit a vidět na vlastní oči svatá místa se nám splnila. Děkujeme, Pane!

Čas utíká. Poslední večer v Jeruzalémě, brzy ráno odlétáme. Jaroslav má svátek, připijíme na jeho počest, povídáme si u dobrého vína. Najednou Jan promluvil: „Přátelé, tak jsem tak přemýšlel a položil jsem si otázku, jestli bych ze všeho, co jsme prožili ve Svaté zemi, uměl najít jeden zážitek, který by byl úplně nejsilnější, prostě NEJ?“ Zamysleli jsme se všichni. Odpověď byla celkem jednomyslná: „Jen jeden? To asi není možné!“ A každý z nás si v duchu promítá „svůj film“ z této pouti a uvědomuje si, že mnohé je neshleditelné. Ještě bychom tu rádi pobývali, nechce se nám to opustit... Pak promluvil Vladimír: „Kéž by v nás to všechno, co jsme tu prožili, dlouho zůstalo! Kéž by naše putování Svatou zemí v našich životech nějak působilo – co nejdéle!“ A mě napadlo nesmělé přání – kdybych se sem někdy mohla podívat ještě znovu...

Jad Vašem

Jaruzalém, Jad Vašem. Památník věnovaný obětem holokaustu. Tady ovšem spíš než řecké slovo **holokaust**, **celopal**, užívají hebrejský výraz **šoa** (**neštěstí, zničení**). Název **Jad Vašem** pochází z biblického textu: „... **dám jim ve svém domě a na svých hradbách památník a jméno, lepší než synů a dcer. Dám jim jméno věčné, jež nebude vymýceno.**“ (Izaiáš 56,5) V databázi památníku je několik miliónů jmen obětí - žádné nemá být zapomenuto. Působivý komplex na hoře **Har Hazikaron, hoře Pamatování**, věnovaný šesti miliónům zavražděných Židů. Rozsáhlý areál s budovami, parky, podzemními prostory, pomníky, sochami... Je tu **Dvorana jmen, Muzeum historie holokaustu, Alej a Zahrada Spravedlivých mezi národy, Údolí židovských obcí**... A také **Památník dětí**.

Sestupuji do podzemní jeskyně, oči si zvykají na houstnoucí šero. Kolem se rozprostře tma a v ní slyším naléhavý ženský hlas. Nejdřív zní z dálky, a tak nerozumím slovům. Pak rozpoznávám jména. Jméno, příjmení, věk a země původu. Jsou to jména dětí, nekonečný seznam... (Prý to trvá tři dny, než je celý přečten a začne se opakovat.) Každé jméno je doprovázeno zpěvem táhlé, tklivé melodie, jakýmsi pohřebním žalmem. V naprosté tmě přicházím do velkého sálu. Snad jsem se octla ve snu – uprostřed tisíců světýlek! Po chvíli rozeznám, že uprostřed hoří jedna jediná svíčka, která se židovské tradici zapaluje na počest mrtvých. Odráží se snad tisíckrát v soustavě skel, která vypadá jako seskupení krystalů. Jméno za jménem. Táhlý, smutný zpěv, vlastně jakýsi pláč, blikající svíčka. Naprostá bezmoc, odevzdanost, vydanost. Šoa. Tisíce světél připomínají nebe plné hvězd. Světla jsou i pode mnou. Vznáším se mezi hvězdami? („Dvě věci na světě mě naplňují úžasem – hvězdné nebe nade mnou a mravní zákon ve mně“, napsal kdysi Němec Immanuel Kant. Jeho národ ve dvacátém století na mravní zákon zapomněl.) Jsem tu úplně sama a nestydím se plakat. Modlím se. Prosím o odpuštění, i když jsem to nezavinila. Pláč, zoufalství, strach, beznaděj... Hvězdy někam zmizely. Malé červovlasé židovské dítě na konci cesty.



Památník holokaustu Jad Vašem **foto L. Fričová**

Jsou mi asi tři roky, možná čtyři, kdoví. Pamatuji si jedny své narozeniny, na dortu hořely svíčky, ale nevím, kolik jich bylo. To bylo v minulém životě, doma. Tak dávno, že jsem zapomněla, kolik je mi let. Zapomněla jsem i své jméno, protože na mě už nikdo nevolá. Už přece nemám jméno, jsem jenom číslo. Ničemu nerozumím a přestala jsem mluvit. Měla jsem rodiče. Někam se ztratili – nebo jsem se ztratila já? Nebyla jsem hodná? Je to trest? Ničemu nerozumím, jsem jen malé dítě, zatím nemám rozum. A nemluví – zapomněla jsem všechna naše slova. Bydleli jsme v nějakém městě. To bylo doma. Rozuměla jsem obyčejným věcem. Někdo na mě volal: „Pojď si umýt ruce!“ Teď jsem špinavá a mám vši. Někdo mi četl pohádky, houpal mě na kolenou, hladil mi vlasy... Někdo mě měl rád! Měla jsem hračky,

někdo vařil oběd, všude bylo plno světla, někdo hrál na klavír... Měla jsem jméno, a už nevím jaké... **NEZNÁM SVÉ JMÉNO!**

Jsem na konci cesty. Stojím na kolejích, štěkají psi... Strach, pláč, hrůza a beznaděj... Ztratila jsem se... Kde je tatínek s maminkou? Kde jsou jejich duše? Jsem tu tak dlouho, zapomínám, jak vypadali. Nic nechápu... Tma, nesvíí ani jedna hvězda. Jsou mi tři čtyři roky – a jsem na konci své cesty, žádné další narozeniny už mít nebudu! Ani jediná hvězda už mi nesvíí... Vedou nás do tmy... Mami!

Najednou vidím světlo... vpředu se rozjasňuje, světlo sílí... Přede mnou stojí muž, má dlouhé bílé roucho, to světlo září kolem něho. Říká mi: „Neboj se, Mirjam! Neboj se, projdi bránou a pojd' ke mně!“ **ZNÁ MOJE JMÉNO!** Nazval mě Mirjam – tak mi opravdu říkali! Nebojím se ho, září mu oči, celý září, i to jeho bílé roucho... Jak to že mě zná? Asi jsem ho nikdy neviděla. „Já vím všechno, Mirjam! Znal jsem tě dřív, než ses narodila!“ Poslouchám ho a je mi dobře...

Říká, že se jmenuji jako jeho maminka.

Říká, že je můj bratr. Nebo otec?

(Podobá se mému tatínkovi, ale není to on.)

Má mě rád.

Říká, že čeká na všechny malé Rút, Ester, Davidy...

Na naše malé děti. Zavolal je ksobě.

Říká, že se jmenuje Jehóšua.

Jsem jen malé dítě, zatím nemám rozum.

Ale myslím, že je Elohim.

Lidmila Fričová

Denní modlitba Církve – co je co?

Každá část denní modlitby církve má svou promyšlenou strukturu. Ranní chvály jsou „duchovním probuzením“ do nového dne. **Hymnus** je oslavný zpěv a po úvodním znamení kříže přináší první vyjádření chvály a díky Bohu. Hymny nemusí být v jednotlivých jazykových oblastech pro konkrétní den stejné. Směrodatný je latinský hymnář, avšak využívá se národního repertoáru duchovních písní, které berou na sebe funkci hymnu. Tím se připomíná dědictví toho kterého národa zachované v písních. Asi mnohé čtenáře napadlo, že se v breviáři používané pojmy shodují s termíny hudebními. To je pravda, protože denní modlitba církve je ve skutečnosti **zpěvem** a také by se zpívat měla. Bohužel zatím neexistuje soudobá ucelená hudební podoba breviáře, ale mohu potvrdit, že liturgická komise ve spolupráci se skladateli na tom pracuje. Pochopitelně existuje chorální verze a v zahraničí bychom také našli hezké nápěvy. Doufejme, že tento dluh v dohledné době vyrovnáme. Základem hymnu je připomenutí velkého Božího díla Stvoření a vyjádření díky za něj. Hymny mohou být též tematické, vztahující se ke konkrétnímu svátku nebo světcí. Jsou to zpěvy strofické, veršované a u nás většinou pocházejí ze starého repertoáru utrakvistických písní 16. století. Je však k úvaze, zdali recitované texty původních českých zpěvů nejsou díky starší formě jazyka poněkud úsměvné („sladce zpívají ptáčekové...“, „kvítečky krásné rozličné barevnosti...“). Pokud však je hymnus překladem původního latinského, prakticky vždy jde o text hluboký, v takové případě bez rýmů a v soudobé češtině. Tento problém s jazykem hymnů vyřešil Václav Renč, který vytvořil zdařilé parafráze latinských hymnů a také překlady žalmů. Tyto pak použili bratři dominikáni pro své vydání breviáře.

Po hymnu přicházejí **žalmy** a **kantikum**. Poetika žalmů uchvacuje stále. A není divu! Vždyť ji psali lidé inspirováni Duchem Svatým, leckdy jsou to prorocké vize či slova, která si může přivlastnit jen Syn, který se modlí ke svému Otci spolu s celou Církví. Syn se modlí

se svou Církví... Zde spočívá vlastní smysl denní modlitby Církve. Církev je připodobňována k nevěstě a On – Ženich se s ní zasnoubil. Protože manželé jsou jedno tělo a jedna duše, je modlitba Církve i modlitbou jejího Ženicha. V modlitbě hodinek se tak otevírá další možnost setkání s Pánem pro každého jednotlivě i pro společenství v daném místě. Žalmy jsou sloupy této modlitby, protože se v nich odráží prožitky setkávání vyvoleného národa s Hospodinem. Nelze je číst takřikajíc s akademickou distancí, ale je nutné se pokusit o pochopení prožitku, který autor před mnoha staletími zakusil a pod vlivem takových situací napsal píseň, aby se to vše dozvěděli lidé příštích časů. Leckdy drsná žalmová poezie by nás měla přivádět k přemýšlení nad tím, jak jsem já osobně potkal/a Boha. Kdy jsem cítil/a, že Bůh je opravdu blízko? Anebo taky kdy jsem pocítil/a jak jsem od Boha daleko? Tato „prožitková optika“ uplatněna na žalmy otevírá jejich smysl ve zcela jiné perspektivě. V každé části denní modlitby Církve jsou zařazeny dva žalmy (první je kající nebo připomínající velikost Božích skutků, druhý je vždy oslavný). V ranních chválách je mezi tyto žalmy vloženo kantikum (při nešporách stojí až za nimi). Kantika jsou některé biblické texty, které mají opěvující nebo kající charakter, popisují též vztah Krista a jeho církve (Zj 4 a 11, Ef 1, Flp 2 a další). Každý žalm i kantikum jsou uvozeny **antifonami**. Tyto krátké věty shrnují hlavní myšlenku žalmu a žalm (kantikum) otevírají a ukončují. V této popsané trojici se tedy objeví kající postoj, připomínka velikosti Božího konání a oslavný zpěv velebící Boha.

V celém breviáři funguje princip opakování. Na tomto místě by někteří mohli namítnout, že dostatečně probádaná věc je předvídatelná, a tudíž hrozí nuda. Mohu potvrdit, že žalm je natolik podivuhodný fenomén, že jej lze označit za nevypočitatelný. Nikdy nevíte, která část nebo věta vás osloví. I po letech opakování, kdy mnohé pasáže budete znát z paměti, zažijete chvíle překvapení a prozření... Ta spisovná čeština mi leze na nervy: zkrátka začne to člověku „docvakávat“, „zařezávat“ s jinými výroky, bude více těch „ahááá“ a „no vlastně jo!“. V knize proroka Izajáše (kap. 55, verš 6.) se píše: „Hleďte Hospodina, dokud je možné jej najít, vzývejte ho, dokud je blízko.“ Když čtu žalmy, často si připadám jako čmuchací pes. A mám zase důvod děkovat Bohu za to, že mohu vůbec prožívat takové touhy, protože i toto je dar.

Petřvalský, varhaník

Píšete nám: Postřehy z Dobříše aneb Město s kolíkem

Na Dobříš jsem přijel vlakem přes Prahu. Už samotná cesta byla pro mne originál: Ve Vraném nad Vltavou jsem přesedl na motorák. Přejeli jsme Vltavu a v zápětí odbočili mezi kopce. Jeli soutěskami, lesem apodbrdskými poli - to vše bylo pro mne poprvé.

Vystoupil jsem v Dobříši na nádraží, dál jet nelze, trasa tu končí a vlaky se odtud vracejí zpět do Vraného. Z nádraží jsem si domluvil ubytování, k mé potěše na bližší straně města (nádraží je od centra dosti vzdáleno). Vychytávka byla že v čekárně byla k rozebrání brožura Místní infostránky, která obsahovala i mapu. Ulici jsem si vyhledal a v pohodě vyrazil tím směrem. Cestu k městu jsem znal již z minulosti. Bral jsem se zvesela a těšil se, že shédnu velké rybníky, mezi nimiž po hrázi cesta vede. Již se připozdívalo, přesto jsem v kilometrové dálce jasně viděl míhající se postavy bruslařů. Bílá plocha Papeže tak byla oživena a vytanuly mi Ladovy obrázky. Bílá deska zamrzlého rybníku táhnoucího se vlevo byla bez pohybu. Vyhlížel jsem vlevo kupředu přes domy nad rybníkem, v těch místech jsem tušil smluvený penzion. Dům jsem našel. Otevřela mi drobnější paní středních let. Byl jsem zaveden do

pokoje v patře. Po krátkém zabydlení jsem vyšel do města zjistit, kde co je, spoje, abych zítra šel na jistotu, případně se mohl v penzionu ještě doptat.

Ráno při snídani jsem dolad'oval plán. Chybělo mi místo, kam bych mohl zajít na internet. Paní domácí mi radila: „No co já vím, tak kavárna s internetem byla ve čtrnáctipatráku v přízemí. To je ten vysoký dům u náměstí, to nemůžete minout.“ Tedy můj plán: jestli bude knihovna, net kavárna a infocentrum zavřené, najdu dle instrukce M. Němečka bazar s nábytkem a nějakou restauraci na polévku a čaj.

Nedaleko penzionu stojí centrum sv. Tomáše – místní nově zbudovaná fara. Farnost řídí právě páter Michal Němeček. Svátosti vysluhuje především v chrámu Nejsvětější Trojice.

Tedy vyrazím k centru města. Nejdříve zkusím najít knihovnu. Jdu podle mapky. Obcházím obchodní dům. Nalevo je areál učiliště opravářů zemědělských strojů. Předě mnou velká budova, nepochybně základní škola. Odbočuji kolem ní doleva do ulice Školní. Po dvou stech metrech vlevo je velká budova s



Francouzský park u dobříšského zámku

foto av

nápisem Městská knihovna. Šedivá budova skrývá ještě sportovní halu. Je zavřeno. Na prostranství před halou si vítr pohrává s popraškem sněhu.

Vracím se zpět ke čtrnáctipatráku, abych se podíval, zda kavárna je otevřená. Do vestibulu panelového monstra vede několik schodů. Mé tajné doufání bylo liché a dle předpokladu, kavárna byla zavřená. Další cíl je bazar s nábytkem, chtěl bych pořídit jednoduchý věšák na oblečení. Jdu přes náměstí. Náměstí je zde široké a dlouhé, však téměř celé vyhrazené dopravě. Zpola silnicím, které se setkávají na světelné křižovatce a zpola zastávkám autobusové dopravy. Za náměstím vcházím mezi bytovky. Uprostřed je široký pruh trávy s několika stromy a dětské hřiště. Dřevěné lavičky jsou pestřeny byzarními skulpturami krokodýla, čarodějnice a Krakonoše. Za chvíli jsem u bazaru. Věšák, co bych chtěl, sice nemají, ale shlédl jsem jak si mladý vietnamský muž s rozzářenou tváří kupuje brusle v očekávání neobvyklého zážitku. Prodavačka mu radila: „Jen dávej pozor, ať se na tom nezabiješ!“ Přijala sumu a schovala ji do kasy.

Od nábytku jsem opsal půlkruh domkovou zástavbou. Mírně vyhlížející obydlí v upravených ulicích a vše v rovině - tedy chápejte, pro mne z Hořovic dosti neobvyklé. Určitým způsobem v tom cítím mír, klid. A vždy možno zvednout oči a určit svou polohu vzhledem k vysokému paneláku „čtrnáctipatráku“ uprostřed města. Ční nad celé město jako orientační kolík.

Jak se pohybuji v exteriéru a mrzne, uvítal bych nějaké místo, kde se ohřát. Ještě chvíli venku a zamířil jsem do hospody U Bílého lva - hezký název, nemyslíte? Pozdravil jsem a

požádal o polévku. Přišla vhod a ještě jsem doplnil tekutiny pivem. Hospoda byla zcela zaplněna většinou chlapy “na pivo”. U stolu vedle seděl sám vousatý chlapík s černým kloboukem stále naraženým na hlavě a občas si něco pro sebe zamumlal. Zaplatil jsem a opět vyšel ven. Ještě jsem měl čas do odjezdu autobusu. Procházím městem a zřím nápis „Prodejna kol“. Vejdu a ptám se na příruční pumpičku. Okolo mladého prodavače za pultem se linul odér t-h-c, ale ve zboží se vyznal. Z nabízených kusů jsem zvolil středně drahou variantu. Krátké postání na zastávce autobusu a loučím se Dobříší. *Mirek z Hořovic*

Ze života svatých

Sv. Justin (1. června)

Justin pocházel z řecko-pohanské rodiny a už v raném mládí hledal pravdu, ale zklamán stoicismem, platonismem a pythagorovci, našel nakonec klid a radost v křesťanském učení. Po svém obrácení na víru pracoval neúnavně jako učitel křesťanského učení. Byl prostředníkem mezi řeckou filozofií a křesťanstvím. V Římě otevřel proto školu. Uveřejňoval filozofická pojednání, kde ukazuje, jak se zachovat ke každodenním náboženským problémům. Vystoupil neohroženě na obranu pronásledovaných křesťanů a dokonce se obrátil na samotného císaře a římský senát. Apeloval na filozofické svědomí a porozumění císaře Antonína Pia.



redakční archiv

Ukazoval, že nejlepší z pohanských filozofů v sobě už nesli zárodek křesťanství. Ukázal, že v Ježíši Kristu se projevilo Slovo a jak každý člověk má v sobě jeho zárodek. Právě to mu pomohlo najít most mezi křesťanstvím a filozofií. V jeho apologiích je vzácné svědectví o liturgii té doby a katechezi v prvotní církvi a teologii eucharistie. Za jeho působení v Římě proti němu povstali mnozí protivníci. Ti dosáhli toho, že Justin byl předveden před městského prefekta i se svými žáky. Zachovala se akta, jež podrobně popisují, jak prefekt obžalovaným vyhrožoval. Nakonec stanovil, že když obžalovaní ihned nepřinesou povinnou oběť bohům, vynese rozsudek smrti. Ti do jednoho odpověděli: “Dělej, co chceš, my jsme křesťané.” Všichni pak, mezi nimi i jedna žena, byli stati.

Život Justina probíhal od roku 100, kdy se narodil ve městě Sichemu v Samaří. K Pánu odešel roku 166. Spisy jeho jsou vzácným dokladem toho, že učení Církve katolické je podnes stejné, jaké bylo hlásáno za apoštolské doby v první polovici druhého století. Sv. Justin potvrzuje, že křesťané jeho doby věřili v proměnu chleba a vína v Tělo a Krev Páně ve svátosti oltářní. *-vac-*

W našem nejstarším písemnictví Zavítaj, Duše Svatý

První texty, modlitby či písně o Duchu Svatém jsou v našem písemnictví doloženy od osmdesátých let 14. století; většinou vycházejí zlatinské sekvence **Veni, sancte Spiritus, et emitte**, připisované papeži Innocenci III. Náš dnešní text pochází původně z **Vodňanského**

rukopisu, pořízeného v 15. století, byl pak ještě opsán v jednom rukopisu uchovávaném v současnosti v Národní knihovně Praha.

Dnes je slavnost Seslání Svatého Ducha, v naší farnosti letos spojená i s biřmováním. Proto jsem vybrala právě tuto ukázkou jako modlitbu k Duchu Svatému i jako poděkování za všechny, kteří dnes svátost biřmování přijmou.

Zavítaj, Duše Svatý,
zavítaj, Otče dobrý,
zavítaj v srdce mé
a daj mi poznání pravé.
Utěšiteli všech smutných,
věrný správce všech bludných,
lékaři vši nemoci,

věrně žádám tvéj pomoci.
Zavítaj v srdce mé
a obměkč srdce kamenné,
daj srdci naučení
pomnieti Boží umučení
Spasitele mého,
Jezu Krista milého.

-lf-

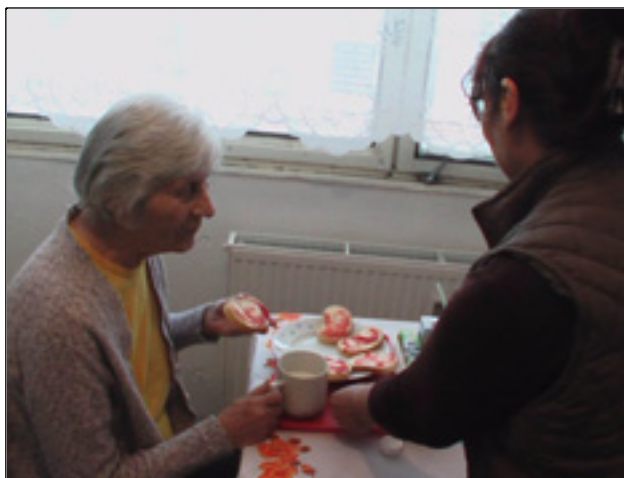


FARNÍ CHARITA BEROUN

Seydlovo nám. 24 Beroun 266 01 tel: 311 622 422

✦ **Stacionář svaté Anežky pro seniory**

Okénko do historie. Další ze služeb, kterou bychom vám rádi v rámci cyklu spolupráce farnosti a charity připomněli, v květnu příhodně oslavuje své dvouleté výročí. Dne 16. května 2007 byl v Berouně na Závodí slavnostně otevřen Denní stacionář svaté Anežky pro seniory a zhruba o rok později, v srpnu 2008, byly služby rozšířeny o tzv. týdenní stacionář. Nyní tedy pod pojmem Stacionář svaté Anežky rozumíme dvě samostatné sociální služby zaměřené na seniory. Stacionář umožňuje jejich rodinným příslušníkům sladit péči o své nejbližší s nároky profese a dalšími povinnostmi. Týdenní stacionář příbuzným navíc otevírá možnost odpočinout si a načerpat síly – díky stacionáři mohou například odjet na dovolenou a přitom mít jistotu, že je o jejich blízké dobře postaráno.



Klientka Stacionáře sv. Anežky foto autor

K nejobtížnějším obdobím v historii stacionáře patří nesporně vyhledávání vhodných prostor pro poskytování služeb, neboť pokud byla cena komerčního nájmu alespoň trochu přijatelná, byly prostory zaručeně nedostatečně velké nebo jinak nevyhovující. Dnes Stacionář svaté Anežky sídlí v 1. patře bývalého hotelu Valentino – prostory jsou sice malé, ale bezbariérové a příjemně zabydlené, k dispozici je také hned několik samostatných koupelen. Cíle bylo nakonec dosaženo a podařilo se vytvořit prostředí navozující domácí atmosféru.

Stacionář patří k menšině charitních služeb, které dostaly přímo do kolébky dárek v podobě finanční podpory z EU. V rámci grantu Zvýšení zaměstnanosti žen na Berounsku, který trval od 1. 1. 2007 do 30. 6. 2008, zde bylo vytvořeno celkem 11 nových pracovních míst. Grant zároveň podpořil samotný provoz služeb, s dovybavením prostor pak pomohlo město Beroun. Firma Kompakt, s.r.o. Poděbrady darovala Farní charitě Beroun automobil

pro svoz klientů stacionáře. V současné době je provoz celého stacionáře financován především z dotace MPSV. Z dalších zdrojů uvedme opět podporu města Beroun a příspěvky těch, kdo služeb využívají. Stacionář se tak nyní stejně jako ostatní charitní služby musí učit žít s dobrodružstvím finančních nejistot vyplývajících ze státní dotační politiky a jak jsme již zmínili v dubnovém zpravodaji, podpora služeb pro seniory bohužel nepatří v naší společnosti k prioritám.

Jaká je současnost a co nabízíme?

V současné době působí ve stacionáři celkem 7 pečovatelek, vedoucí služby, sociální pracovníce a ergoterapeutka na 1,0 úvazku, dále řidička a uklízečka na 0,5 úvazku. Služeb nyní využívá pravidelně celkem 12 klientů.

O službách stacionáře jsme ve farním zpravodaji již informovali. Nicméně shrňme alespoň základní údaje. Stacionář svatě Anežky nabízí služby seniorům, kteří pro svůj věk, zdravotní či psychický



Paní V. Karešová s klientkou foto autor

stav nebo sociální situaci nemohou žít samostatně v domácnosti a rodina je schopna se o ně postarat po zbytek dne, resp. po zbývající období roku. Týdenní stacionář je v provozu nepřetržitě, denní stacionář je otevřen denně od 7 do 19 hodin včetně víkendů a svátků. Klientům při pobytu ve stacionáři pomáháme zachovat si pocit vlastní hodnoty a důstojnosti, udržovat nebo zlepšovat schopnost sebeobsluhy. Kapacita denního stacionáře je 10 klientů, týdenního stacionáře 6 lůžek.

A co si pod službou konkrétně představit? Po prvním kontaktu pečující osoby, zpravidla telefonickém nebo osobním, probíhá sociální šetření v domácnosti klienta nebo přímo na LDN, které provádí sociální pracovníce. Nástup klienta do denního stacionáře je obvykle možný ihned druhý den. Tento pobyt může být každodenní či občasný, rozhodující je přání klienta a jeho rodiny. Klienti stacionáře mohou být do služby přivezeni služebním automobilem. Obdobně jako v pečovatelské službě jim ve stacionáři nabídnou pomoc při zvládnání běžných úkonů, při osobní hygieně, při obnovování pohybu nebo při zajištění stravy, dále třeba doprovod klékaři, na úřady, na procházky a podobně.

Klienti denního stacionáře se večer vrací domů, klienti týdenního stacionáře zůstávají na noc. Délka pobytu v týdenním stacionáři je stanovena dle domluvy s rodinou klienta.

K plnohodnotnému vyplnění dne ve stacionáři slouží především ergoterapie, neboli léčba činností. V programech připravených ergoterapeutkou jde především o smysluplné využití času, vytvoření příjemné atmosféry, procvičování jemné a hrubé motoriky a rozumových funkcí. Témata činností určují především vlastní zájmy, dovednosti a znalosti klientů stacionáře, ale zároveň se učí i novým poznatkům a technikám, jako jsou např. batika, výroba ručního papíru atd. A tak se ve stacionáři vzpomíná, čte, hraje a zpívá, dokonce tančí. Denně se procvičuje paměť, hrají se slovní hry nebo luští křížovky. Oblíbenou náplní jsou ruční práce – háčkování, pletení, tkaní, malování na hedvábí, práce s papírem nebo s přírodními materiály. Oblíbenou činností je jistě i oslava narozenin klientů. Nejvyšší číslo, které se zde dosud objevilo na narozeninovém dortu, bylo 96.

Služby nabízené ve stacionáři jsou placené, viz ceník služeb.

A jaké jsou reálné roční náklady na kvalitní fungování služeb stacionáře? Náklady na provoz denního stacionáře činí zhruba dva miliony dvě stě tisíc Kč, provoz týdenního stacionáře představuje milion sedm set tisíc Kč. Je nejspíš zbytečné dodávat, že ani v této oblasti působení jsme dosud nezískali více než 60 procent potřebných finančních prostředků, takže nezbyvá než seuskromnit a doufat v příznivé dny příští.

A výhled do budoucnosti... V horizontu dvou let počítáme s rozšířením kapacity našich služeb. To se váže na získání vhodnějších a větších prostor pro činnost stacionáře a tedy na možnosti dotační politiky ze státních a evropských zdrojů. Pokud se vše bude vyvíjet dle plánu, přestěhují se služby stacionáře výhledově do nejvyššího patra Komunitního centra v Berouně, kde je připravována další etapa rekonstrukce.

Děkujeme všem, kdo nás na naší cestě provázíte svou modlitbou a jinou osobní podporou.

Martina Mossóczy, koordinátorka služeb a projektů

BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI s platností od 26. ledna 2009:

Rozpis bohoslužeb:							
	<i>Neděle</i>	<i>Pondělí</i>	<i>Úterý</i>	<i>Středa</i>	<i>Čtvrtek</i>	<i>Pátek</i>	<i>Sobota</i>
<i>Beroun</i>	9.00 18.00	8.00	18.00	8.00	19.30	18.00	
<i>Král. Dvůr</i>	8.00		17.00				
<i>Loděnice</i>	10.00				17.00		
<i>Tetín</i>	11.00						
<i>Chýňava</i>	16.00						
<i>Sv. Jan</i>				20.00			18.00
<i>Nižbor</i>							16.00
<i>Hýskov</i>							17.00
<i>Vráž</i>							16.30*
<i>Hudlice</i>							15.00**

* *Bohoslužby na Vráži: kromě 1. soboty v měsíci*

** *Bohoslužby v Hudlicích: jen v 1. sobotu v měsíci*

NABÍDKA:

♦ Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský, Missa Brevis Jiřího Pavlici - 2007. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky **Dotazy a články** pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. Připravuje se i program adventu 2008.

D. Průša

POSLEDNÍ SLOVO: Vyzvedávali jsme děti ze školky. “Nejsme poslední?”, ptáme se rodičů před námi. “Ne, tam je ještě dětí... Asi čtyři!”, odpovídají bezelstně. Netuší, že to jsou všechny naše... Povídal mi tuhle jeden spolufarář něco ve smyslu jak je diskriminován, třeba kvůli počtu dětí. Třeba ve škole a mezi lidmi vůbec, beztak mají všichni samé jedináčky. Vzpoměla jsem si na něj dnes, kdy se mi pořád děl úplný opak, takový, že si to nemůžu nechat pro sebe. Na ORL nás paní doktorka ráda viděla, ač jsme v pěti lidech poněkud zaplnili malý prostor ordinace. Už nás kupodivu dlouho neviděla (uši nezlobí) a kluci prý táák vyrostli. (Na zubním nás zase pochválili, jak si děti čistí zuby a pěkně zdraví - neviděli šťouchance do zad ve stylu matky Káji Maříka...) V lékárně mi paní magistra vzala recept na dělané kapky z ruky ještě ve frontě, abych nemusela s “těmi” dětmi čekat dvakrát. Paní magistra si nás pamatuje ještě z lékárny u nás doma a radí, ať si užívám, ať jsem ráda, když zlobí, aspoň vidím, že je mám, a že se mám, ty její devatenáctileté se přijdou domů už jen najíst a vyspat... Na hřišti u medvěďů jsme potkali maminku, která se k nám sama hlásila, že má taky čtyři děti v našem věku a jestli se mi taky tak stýská po miminku... A že by jí bylo líto utíkat od dětí už ve dvou letech do práce a že je doma s dětmi šťastná a že... Podotýkám pro pořádek, není z lidu věřícího. (Tam jsme dva druhy - ti, kteří se ve shodě s Boží vůlí svobodně rozhodli pro cca dvě, tři děti a ti, kteří se svobodně ve shodě s Boží vůlí rozhodli pro cca dvě, tři děti, ale Bůh se rozhodl jich ještě pár přidat☺) Musím se přiznat, že mne nekřesťansky udivuje a mile překvapuje, když má někdo šest sedm dětí v dnešní době “lékařských metod” ze své vůle děti přijmout a ne “jen” (já vím!) z vůle poslouchat a hledat vůli Hospodina. (Ponechme otázku - ačkoliv, ano milá kolegyně z pískoviště, stýská se mi po miminku - zda bych a co kdybych se třeba pro sedm dětí rozhodla jen sama bez Pána...) ...A nakonec ve škole, když jsem pak šla pro neodhlášené obědy, se paní učitelky těšily na nejmladšího Jeníčka, který jediný z našich chlapců jim tam ještě chybí (asi si u něj chtěly šplhnout☺) a upřímně mi doporučovaly ještě páté - holčičku. Proč to tu tak sááhodlouze, a o čem vlastně...? No, občas na mě někdo s klubkem dětí kolem sice koukne divně, ale když zrovna nejsou vyválené v blátě a příliš rozječené, nakonec se i usměje. Kromě setkávání s úřady a politiky si nepřipadám diskriminovaná. A vůbec - dnes je moderní mít nejméně tři... Zdá se mi, že se blýská na časy. Na jaké? Ví Bůh! Necháme to na Něm! *-iva-*

MODLITBA MĚSÍCE:

V měsíci červnu asi většina z nás – kněží slaví výročí svého kněžského svěcení. Jestliže jsme minulý měsíc (při Arcidiecézní pouti na Sv. Hoře) prosili za nová duchovní povolání, můžeme se v tomto měsíci společně modlit zvláště za ty kněze, kteří v naší arcidiecézi slouží, zvláště pak za kněze staré a nemocné. *-jp-*

SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ČERVEN:

••• za naše kněze •••

FARNÍ KRONIKA

JUBILEA: Červen je měsícem výročí kněžských svěcení a k tomuto gratulujeme ThMgr. Zbigniewu Ponichterovi, faráři v Žebráce (25 let), P. Josefu Moulíkovi, faráři v Úhonicích (35 let), a berounskému vikáři P. Josefu Pecinovskému, který slaví

kulatých 20 let od svého vysvěcení na kněze. *Všem vyprošujeme hojnost požehnání do další kněžské služby.*

Také **P. Robert Hanačík**, farář ze Řevnic, kterého si možná berounští pamatují při jeho ještě jáhenské praxi v Berouně, oslaví v červnu jubilejní 50. narozeniny:

*S kyticí růží chcem před Vámi stát, mnoho zdraví a štěstí upřímně přát,
lásku boží a sluníčko zářící, to vše pro vás vyprošují*

liteňští farníci.

Mnoho darů Ducha Svatého vyprošujeme také pro P. Mikuláše Uličného, v současné době působícího ve farnosti Budyně nad Ohří, který oslavil v květnu své 31 narozeniny. Dne 21. 6. 2003 přijal svátost kněžství P. Miloš František Převrátíl, který působil v naší liteňské farnosti jako jáhen, 22. 6. 2002 přijal kněžské svěcení P. Michal Němeček a 23. 3. 2007 P. Michal Kimák. Posíláme za nimi milé pozdravení s modlitbou za jejich náročnou službu a vzpomínkou na všechny, kteří v naší farnosti působili.

Rodina Alferyova

OZNÁMENÍ: Třicet let od svěcení by oslavil v červnu také **P. František Hochman**, který působil na Berounsku v Železně a který zemřel po dlouhé nemoci letos 8. března. *Věříme, že jeho skromnost a pravdivost života mu otvírá cestu do Nebe.* **Přátelé**

Velmi se omlouváme, pokud jste marně hledali v těchto rubrikách jméno někoho, koho máte rádi. Uveřejňujeme ty zprávy, o kterých nám řeknete vy. Pokud tedy víte o nějaké události v životě farnosti, prosíme, dejte nám vědět: e-mail: red.tym@seznam.cz, tel. 602 945 017, nebo písemnou formou na lístečku, který vhodíte v kostele do krabičky "BKZ - Dotazy a články" na stole s tiskovinami. -iva-

KŘTINY: V měsíci květnu přijalo v naší farnosti svátost křtu celkem 6 dětí: Matyáš Jiří FLENER, Aleš MATL, Tomáš Erik LEV (v kostele sv. Jakuba v Berouně), Vojtěch MACÁK, Tereza Kateřina KUBELOVÁ (v kostele sv. Václava v Loděnicích) a Petr OČENÁŠEK (v kostele Povýšení sv. kříže v Nižboru).

SVATBY: V měsíci květnu si v naší farnosti udělili svátost manželství pan Jan Hilmar HOOS a paní Zuzana HOOSOVÁ (v kostele Narození sv. Jana Křtitele ve Sv. Janu pod Skalou), pan René KUFA a slečna Taťána VELÍČKOVÁ, pan Jiří VODIČKA a slečna Tatiana JURČOVÁ (v kostele sv. Jakuba v Berouně).

POHŘBY: V měsíci květnu jsme do rukou Božího milosrdenství svěřili pana Antonína Kebrdleho.

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti:

www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, e-mail: **red.tym@seznam.cz**